

தொழில் வளம் பெருகினால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் உயரும் என்பது சான்றோர் சாற்றிய உண்மையாகும். வேளாண்மைப் பெருக்கத்திற்குத் தடைகள் பல உள்ளன. விளைச்சலை விரிவுபடுத்த வேண்டுமாயின் இதுவரை சாகுபடி செய்யப்படாத நிலங்கள் வேண்டும். அவற்றிற்குப் பாசனமளிக்க நீர் வேண்டும். இன்றியமையாத பிற பயிரிடு பொருள்களும் வேண்டும். இவையெல்லாம் கிடைக்காத காரணத்தினால், மாநில வருவாயைப் பெருக்கத் தொழில் வளம் ஒன்றே சரியான வழியாகும். இந்தநிலை நம் மாநிலத்திற்கு மட்டும் உரியதல்ல. நாடு முழுவதற்கும் இந்தநிலை பொருந்தும் என்றால் அது மிகையாகாது.

தொழிற்சாலைகளுக்கான செலவு.

இந்த உண்மையை உணர்ந்து, இம்மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியையே நமது தலையாய பணியாக கிரமேற்கொண்டு நாம் தொழில் வளம் பெருக கண்ணுங் கருத்துமாகச் செயல்பட்டு வந்துள்ளோம். இந்த நான்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலங்களில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான செலவு பெருகி வருவதே தொழில் வள முன்னேற்றத்திற்கு நாம் எத்தகைய சிறப்பிடம் அளித்து வருகிறோம், என்பதற்கு சரிய்தொரு சான்றாகும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் தொழில்களுக்காக ரூ. 1.53 கோடி முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்க, இம் முதலீடு இரண்டாம் ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ரூ. 14.08 கோடியாகவும், மூன்றாம் ஐந்தாம் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 23.71 கோடியாகவும், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 64.00 கோடியாகவும் உயர்ந்துள்ளது. குறிப்பாக, நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தின் மூன்று ஆண்டுகளில் செலவு படிப்படியாக உயர்ந்து வருகிறது. 1969-70-ல் ஏற்பட்ட செலவு ரூ. 520 லட்சமாகும். 1970-71-ல் இது 683 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. 1971-72ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகை ரூ. 823 லட்சமாகும். 1972-73ஆம் ஆண்டில் இச்செலவினம் ரூ. 880 லட்சமாயிருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொகை தொழில் வளர்ச்சிக்காகும் செலவு முழுவதையும் குறிப்பிடுவதாகாது என்பதை நாம் கருதிப் பார்க்கபோமேயானால் இத்தொழில் வளர்ச்சியும் அதன் பெருக்கமும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கும். தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (TITCO), சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்கழகம் (SIDCO), தமிழ்நாடு சிறு தொழில் கழகம் (TANSI), போன்ற தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற கழகங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள செலவு அனைத்தும் வரவு-செலவுத் திட்டம் வாயிலாக வெளியிடப்படவில்லை. எனவே, தொழில் வளர்ச்சி குறித்து மாநில அரசுக்கும் அதோடு இணைந்துள்ள முகவர் நிறுவனங்களுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள மொத்தச் செலவை நாம் எடுத்துக் கொள்வோமேயானால், தொழில் துறையில் செலவு பன்மடங்கு பெருகியுள்ளது என்று ஐயமின்றிக் கூறலாம்.

1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு—2

தொழில் வளர்ச்சியில் இவ்வாறு நாம் கருத்துடன் நாட்டத்தைச் செலுத்தியதனால், தொழில் உற்பத்தி பெருகியது. இதனை பின் வரும் அட்டவணியிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம்.

அட்டவணை.**தொழில் உற்பத்தி பற்றிய அட்டவணை**

ஆண்டு.	தமிழ் நாடு.					இந்தியா.
1951	..	..	..	..	54.1	54.8
1956	..	..	..	..	76.1	78.4
1961	..	..	..	..	110.4	109.1
1962	..	..	..	..	117.2	119.7
1963	..	..	..	..	123.4	129.6
1964	..	..	..	..	134.2	140.8
1965	..	..	..	..	148.6	153.8
1966	..	..	..	..	148.1	152.4
1967	..	..	..	..	158.3	151.4
1968	..	..	..	..	163.3	161.1
1969	..	..	..	..	172.8	172.4
1970	..	..	..	..	182.5	180.2
1971	..	..	..	..	189.0	புள்ளி விவரம் கிடைக்க வில்லை.

தொழில் உற்பத்திக்கான அட்டவணை 1951ஆம் ஆண்டில் 54.1 ஆக இருந்தது. இது 1967ஆம் ஆண்டில் 158.3 ஆகவும் 1971ஆம் ஆண்டில் 189.0 ஆகவும் உயர்ந்துள்ளது. அனைத்து இந்திய அடிப்படையில் தொழில் உற்பத்தியைக் காண்கையில் நமது மாநிலத்தில் தொழில் உற்பத்தி முற்றிலும் மன நிறைவளிக்கும் வகையில் உள்ளதென மேற்கண்ட அட்டவணையிலிருந்து அறியலாம்.

1972 மார்ச் 14]

தேசிய வருவாய்க்கு இத்துறையின் பங்கு.

தொழில் துறையிலிருந்து மாநில வருவாய்க்குக் கிடைத்த பங்கும் பெருகியுள்ளது. இதனைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணையில் காணலாம்:—

அட்டவணை.

ஆண்டு. மாநில வருவாய் (ரூபாய் இலட்சத்தில்). தொழில் துறையால் கிடைத்த பங்கு. (ரூபாய் இலட்சத்தில்). (3) பத்திக்கும் (2) பத்திக்கும் உள்ள சத வீதம்.

(1)	(2)	(3)	(4)
1950-51	774.92	98.05	12.65
1955-56	963.54	136.08	14.12
1960-61	1,129.56	181.02	16.02
1961-62	1,184.53	202.94	17.13
1962-63	1,212.77	209.76	17.30
1963-64	1,245.17	225.20	18.09
1964-65	1,275.57	249.54	19.56
1965-66	1,288.38	267.75	20.78
1966-67	1,347.72	275.18	20.42
1967-68	1,354.20	296.94	21.93
1968-69*	1,434.23	312.49	21.79
1970-71†	1,513.80	332.03	21.93
1970-71‡	1,598.81	350.78	21.94

* ஓரளவுக்குத் திருத்தியமைக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகள்.

† தொடக்க மதிப்பீடுகள்.

‡ விரைவு மதிப்பீடுகள்.

தொழில் துறையினால் மாநில வருவாய்க்குக் கிடைத்த பங்கு 1950-51-ல் ரூ. 98 கோடியாகும். இது 1967-68-ல் ரூ. 296 கோடியாகவும் 1970-71-ல் ரூ. 350 கோடியாகவும் உயர்ந்துள்ளது என்பது மேற்கண்ட விவர அட்டவணையிலிருந்து தெரிய வருகிறது.

பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளும் அவற்றின் வளர்ச்சியும்.

நமது மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சியில் மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சியாகும். இம்மாநிலத்தில் 1969-ம் ஆண்டில் 6,218 தொழிற்சாலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. இது 1970-ல் 6,365 ஆகவும் 1971-ல் 6,412 ஆகவும் பெருகியுள்ளது. பதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் 1969-ல் 3.93 லட்சம் பேர் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். இந்த எண்ணிக்கையும் 1970-ல் 4.23 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

அரசின் வணிக நடவடிக்கைகள்.

இம்மாநிலத்தில் வணிக நடவடிக்கைகளின் பெருக்கத்திலிருந்தும் தொழில் வளர்ச்சியைக் காணலாம். நமது மாநிலத்தின் விமான தளங்கள், துறைமுகங்கள் வாயிலாக ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் அளவு வியத்தகு அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது. (விவரத்திற்கு 1, 2, 3, இணைப்புகளைக் காண்க.) முழு மதிப்பில் கணக்கிடுகையில், 1970-71-ல் தமிழ்நாடு துறைமுகங்கள் வாயிலாக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு ரூ. 19,020 லட்சமாகும். அதே ஆண்டில் தமிழ் நாட்டு துறைமுகங்கள் வாயிலாக ஏற்றுமதியான பொருள்களின் மதிப்பு ரூ. 14,069 லட்சமாகும். நமது மாநிலத்தில் துறைமுகங்கள் வாயிலாக நடந்த ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, நாடு முழுவதற்குமான மொத்த வாணிக நடவடிக்கைகளில் 10.9 சத வீதமாகும் என்பதை இங்கு கூறுவது சாலப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

மின்சக்தியை பயன்படுத்துதல்.

இம்மாநிலத்தில் பயன்படுத்தப்படும் மின்சக்தியின் அளவு பெருகி வருவதிலிருந்தும் தொழில் வளர்ச்சி எதிரொலிக்கிறது. கடந்த காலத்தில் தொழிற்சாலைகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சக்தியின் அளவும் தமிழ் நாட்டு மின் இணைப்பிலுள்ள (வாங்கும் மின்சக்தி அளவு உட்பட) மொத்த உற்பத்தி அளவும் கீழ்க்காணும் வரைப்படுத்திலிருந்து அறியலாம். தொழில்துறையில் பயன்படுத்தப்பட்ட மின்சக்தியின் அளவு 1956-ம் ஆண்டில் 560 மில்லியன் யூனிட்கள் ஆகும். இது 1961-ல் 908 மில்லியன் யூனிட்களாகவும் 1970-71-ல் 2,730 மில்லியன் யூனிட்களாகவும் உயர்ந்துள்ளது.

பெறப்பட்ட தொழில் உரிமங்கள்.

தமிழ் நாட்டில் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பெறப்பட்ட தொழில் உரிமங்களின் எண்ணிக்கையும், கொடுத்துள்ள இசைவுக் கடிதங்களின் எண்ணிக்கையும் பின்வரும் அட்டவணியிலிருந்து தெரியவரும்:—

அட்டவணை.

ஆண்டு.	கொடுக்கப்பட்ட உரிமங்களின் எண்ணிக்கை.	கொடுத்துள்ள இசைவுக் கடிதங்களின் எண்ணிக்கை.
1966	30	25
1967	17	15
1968	9	14
1969	12	22
1970	36	25
1971	53	71

இம் மாநிலத்தில் தொழில் முனைவர்கள் பெற்றுள்ள உரிமங்களின் எண்ணிக்கையும், இசைவுக்கடிதங்களின் எண்ணிக்கையும் சீராக உயர்ந்துள்ளது மேற்கண்ட விவர அட்டவணியிலிருந்து தெரியவரும்.

1972 மார்ச் 14]

அந்நிய நாட்டுத் தொழில் நுட்ப உடனுழைப்புக்கு இசைவு.

அந்நிய நாட்டுத் தொழில்நுட்ப உடனுழைப்பு குறித்து இந்திய அரசின் இசைவும் ஏற்பும் பெற்ற செயற்குறிப்புகளின் எண்ணிக்கையும் கூட மன நிறைவு தரும் வகையில் பெருகியுள்ளது. 1971-ல் பல்வேறு மாநிலங்களுக்குக் கிடைத்துள்ளதும் இந்திய அரசினால் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளதுமான அத்தகைய உடனுழைப்புகளின் எண்ணிக்கை பின்வரும் விவர அட்டவணைவிலிருந்து தெரியவரும் :—

இந்திய அரசினால்
ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ள
நேர்வுகளின்
எண்ணிக்கை.

மாநிலம்.

1 ஆந்திரப் பிரதேசம்	..	11
2 அஸ்ஸாம்		2
3 பீஹார்		..
4 டில்லி		39
5 கோவா		..
6 குஜராத்		13
7 ஹிமாச்சல் பிரதேசம்	..	..
8 ஹரியானா		5
9 கேரளா		4
10 மத்தியபிரதேசம்	..	3
11 மைசூர்		8
12 மஹாராட்டிரம்		100
13 ஒரிஸ்ஸா		..
14 பஞ்சாப்		2
15 ராஜஸ்தான்		3
16 தமிழ்நாடு		17
17 உத்தரபிரதேசம்		8
18 மேற்கு வங்காளம்	..	30

திரட்டப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகள்.

இம்மாநிலத்திலும் பிற மாநிலங்களிலும் திரட்டப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகளின் அளவைப் பார்க்கையில் அதிலும் தொழில் வளர்ச்சியுற்றிருப்பதைக் காணலாம். இந்தியாவில் 1966-67 முதல் 1970-71 வரை பல்வேறு மாநிலங்களில் இசைவு அளிக்கப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கையையும் அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதன வெளியீடுகளின் மதிப்பையும் பின்வரும் விவர அட்டவணியில் காணலாம்:—

(ரூபாய் கோடியில்)

மாநிலங்கள்.	1970		1969		1968		1967		1966	
	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.	எண்ணிக்கை.	தொகை.
ஆந்திரப் பிரதேசம்.	7	3.31	4	4.99	5	1.87	4	2.57	11	9.24
அஸ்ஸாம் ..	2	0.09	1	0.26	1	0.30	2	0.02	4	0.15
பீஹார் ..	1	1.00	2	0.78	1	0.12	1	0.10	6	32.07
டில்லி ..	10	3.50	20	8.07	20	3.74	28	23.35	37	76.77
கோவா ..	1	0.25	..	..	..	..	..	..	..	..
குஜராத் ..	25	4.63	18	5.65	27	12.52	26	4.70	44	14.45
ஹரியானா ..	2	0.82	2	0.15	1	0.30	..	..	..	..
ஹிமாச்சல பிரதேசம்.	2	1.89	..	..	3	2.25	1	0.02	3	1.62
கேரளா ..	7	2.43	5	0.28	6	1.79	12	2.26	26	3.91
மத்திய பிரதேசம் ..	4	4.76	2	2.01	2	0.51	5	1.25	11	4.27
மைசூர் ..	7	1.15	11	2.62	7	1.57	21	4.68	26	13.67
மஹாராட்டிரம் ..	84	37.93	164	52.38	104	72.76	171	68.18	306	119.84
ஒரிஸ்ஸா ..	..	..	1	0.50	..	..	2	3.91	11	8.64
பஞ்சாப் ..	4	0.85	1	0.06	4	1.70	3	0.91	12	1.35
ராஜஸ்தான் ..	1	0.68	6	0.33	2	0.52	2	0.72	11	13.93
தமிழ்நாடு ..	19	4.25	25	17.88	23	41.51	57	28.49	66	50.19
உத்தரப்பிரதேசம் ..	8	7.24	9	4.56	11	2.12	9	8.95	21	3.78
மேற்கு வங்காளம் ..	42	23.76	59	25.52	60	29.62	118	81.06	251	94.48
வீணையவை ..	..	..	1	7.50	..	..	7	3.45	13	18.02
மொத்தம் ..	226	98.54	331	133.54	277	143.20	469	234.62	859	466.38

திரட்டப்பட்ட மூலதனம் வெளியீடுகளின் எண்ணிக்கையையும் அவற்றின் மூலம் கிடைத்த மூலதனத்தின் மதிப்பீட்டையும் காண்கையில், நாடு முழுவதிலும் தமிழ் நாடு உயர்ந்த இடம் வகித்து வந்துள்ளதை மேற்கண்ட விவர அட்டவணியிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

1972 மார்ச் 14]

நடுத்தர தொழில் வளர்ச்சி.

தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி தலைமை இயக்குநர் அலுவலகத்திடம் பதிவு செய்துள்ள நடுத்தரத் தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கையும் ஏறு முகமாக உள்ளது. 1966-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 31ஆம் நாள், 30 நடுத்தர தொழிற்சாலைகள் மட்டுமே இந்த இயக்குநர் அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தன. இது 1971-ம் ஆண்டில் 82 ஆக உயர்ந்துள்ளது. அதாவது சுமார் ஐந்து ஆண்டுகளில், பதிவு செய்யப்பட்ட நடுத்தர தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை இருமடங்காகியது.

கடன் வழங்கு நிறுவனங்களும் வணிகவங்கிகளும் அளித்துள்ள முன் பணங்கள்.

தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படும் மூலம் பொருள்கள் குறித்து அட்டவணியிடப்பட்ட வங்கிகளும் வணிக வங்கிகளும் அளித்துள்ள முன்பணங்களின் அளவிலும் தொழில் வளர்ச்சி எதிரொலிக்கிறது. இதற்காக 1966-ல் அளிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 1,140 லட்சமாகும். இது 1970-ல் ரூ. 2,461 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. அதே நேரத்தில் தொழில்நிறுவனங்களின் நிலையான அவ்வது அவ்வப்போது மாறுபடுகிற இருப்புக்களின் மதிப்பும் 1966-ல் ரூ. 2,233 லட்சமாக இருந்து 1970-ல் ரூ. 3,140 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. தமிழ் நாட்டில் தொழிற்சாலைகளுக்கு 1966-67-ல் இந்திய தொழில் வளர்ச்சி வங்கி அளித்த நிதியுதவி ரூ. 137.50 லட்சமாகும். இது 1970-71-ல் ரூ. 645.5 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. இந்தியத் தொழில் கடனுதவிக் கழகம் 1970-71-ல் கொடுத்துள்ள முன்பணங்களின் மதிப்பு ரூ. 166.80 லட்சமாகும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகளில் ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகம் செய்துள்ள முதலீடு மதிப்பு 1966-67-ல் ரூ. 112.23 லட்சமாக இருக்க, 1969-70-ல் இது ரூ. 130.68 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

சாதாரணமாக தொழில் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள வளர்ச்சியை மதிப்பிடுகையில், பொதுத் துறைத் திட்டங்களில் காணப்படும் வளர்ச்சியை மட்டுமே எடுத்துக்காட்டுவது வழக்கமாகும். ஆனால், மத்திய அரசுத்துறை, மாநில அரசுத்துறைகளில் வளர்ச்சி, கூட்டுத்துறை, தனியார்துறைகளில் வளர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றி ஆராயும்போது மட்டுமே மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சி பற்றிய முழுமையான மொத்த வடிவம் புலனாகும். எனவே, இந்த ஆய்வுரையில், எல்லாத் தொழில் துறைகளிலும் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தை இங்கு விவரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மத்திய அரசுத்துறைத் திட்டங்கள் சிலவற்றின் வளர்ச்சிபற்றி முதற்கண் ஆராய்வோம்.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கழகம்.

தமிழ் நாட்டில் உள்ள மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள்.

இது 1956-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதில் நான்கு பெரும் பிரிவுகள் உள்ளன. அவை சரங்கப் பிரிவு, அனல் மின் உற்பத்தி பிரிவு, உர உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, சுட்ட அச்சுக்கரித்தொழில் பிரிவு ஆகியவையாகும். இதன் மூலதன முதலீடு ரூ. 175 கோடியாகும்.

இன்றைய நிலவரப்படி ஏறக்குறைய 18,000 பேர்களுக்கு வேலையளிக்கிறது. நாட்டில் இதுவரை பயன்படுத்தாமல் இருந்த இயற்கை பழுப்பு நிலக்கரியைப் பயன்படுத்தும் ஒரே நிறுவனம் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிக் கழகமாகும். பழுப்பு நிலக்கரியை அடிப்படையாகக் கொண்ட 600 மெகவாட் மின் உற்பத்தி நிலையம் நாட்டிலேயே மிகப் பெரிய அனல் மின் நிலையமாகும். மொத்த மின் உற்பத்தியில் இது ஏறக்குறைய 40 சதவீதத்தை உற்பத்தி செய்கிறது.

இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுமாறும் பழுப்பு நிலக்கரியை அடிப்படையாகக் கொண்ட மற்றுமொரு மின் உற்பத்தி நிலையத்தைத் தொடங்குமாறும் கேட்டு இந்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. இவ்வாறு உற்பத்தி செய்யப்படும் கூடுதல் மின்சக்தி இம் மாநிலத்தில் பெருகிவரும் மின்சக்தித் தேவையை நிறைவு செய்யும். குறிப்பாக இம்மாநிலத்தில் அனல் மின் உற்பத்தி மூலம் கூடுதலாக மின் உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பு முற்றிலும் இல்லையாதலால் நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியடைந்து வரும் நமது தொழில், வேளாண்மையின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய அனல் மின் சக்தியை மட்டுமே நாம் நம்பியிருக்க வேண்டும்.

ரயில் பெட்டி இணைப்புத் தொழிற்சாலை.

இத்தொழிற்சாலை ஆண்டொன்றுக்கு 350 பெட்டிகள் தயாரிக்கும் நோக்குடன் ரூ. 7.35 கோடி செலவில் சுவிட்சர்லாந்து உடனுழைப்புடன் 1955-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இந்த உற்பத்தித் திறன் 1958-ம் ஆண்டிலேயே எய்தப்பட்டது. பின்னர், பெட்டிகளில் வசதிகளை அமைக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றும் இதனுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலை தனது அலுவல்களை பல்வேறு துறைகளில் படிப்படியாகப் பெருக்கி வந்துள்ளது. முதற்கண் இது ஒரே வகை பெட்டியை மட்டுமே தயாரித்து வந்தது; ஆனால், தற்போது இந்திய, பிற ரயில்வே நிறுவனங்களின் தேவைகளுக்கேற்றவாறு 16 வெவ்வேறு வகையான பெட்டிகளைத் தயாரித்து வருகிறது. டெய்வான், தாய்லாந்து, பர்மா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் ரயில் பெட்டிகளை இது ஏற்றுமதி செய்து வருகிறது. ஆண்டொன்றுக்கு 750 பெட்டிகள் தயாரிப்பதற்கேற்றவாறு இத்தொழிற்சாலையின் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டம் இவ்வாண்டுக்குள் முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. சுமார் 12,000 பணியாளர்கள் இத்தொழிற்சாலையில் பணிபுரிகின்றனர்.

கனரக வண்டிகள் தொழிற்சாலை, ஆவடி.

இத் தொழிற்சாலை 1961-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. போரிடுவதற்குப் பயன்படும் கவசப் பாதுகாப்புடைய எல்லா வகை வண்டிகளையும், இராணுவத்தினருக்குத் தேவைப்படும் எீனைய கனரக பொறியியல் வண்டிகளையும் சாதனங்களையும் இது உற்பத்தி செய்யும் திறனுள்ளதாகும்.

1972 மார்ச் 14]

இத் தொழிற்சாலைக்கான செலவு ரூ. 17.27 கோடியாகும். 1964-65-ம் ஆண்டில் ரூ. 36 லட்சம் மதிப்புடைய வண்டிகளை மட்டுமே இது உற்பத்தி செய்திருக்க, 1968-69-ம் ஆண்டில் ரூ. 16 கோடி மதிப்புடைய வண்டிகளை உற்பத்தி செய்யும் திறனை எட்டியது. இத்தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களினால் வெளிநாடுகளிலிருந்து பொருள்கள் இறக்குமதி செய்வது குறைந்தது. அதன் பலனாக 1969-ம் ஆண்டிலேயே சுமார் 9½ கோடி ரூபாய் மதிப்புக்கு அந்நியச் செலாவணி மிஞ்சியது. 1971-ம் ஆண்டில், இத்தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி மதிப்பு மேலும் உயர்ந்துள்ளது.

இந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர் நிறுவனம்.

இந்நிறுவனம் 1960-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலதன முதலீடு ரூ. 429 லட்சமாகும். சுமார் 1,067 பேர்களுக்கு இது வேலையளிக்கிறது. இது டெலிபிரிண்டர்களை முக்கியமாக உற்பத்தி செய்கிறது. 1966-ம் ஆண்டிற்குள் 1,300 பேர் டெலிபிரிண்டர்களை உற்பத்தி செய்யும் திறனை எய்துவதற்கேற்றவாறு இத்தொழிற்சாலை முதற்கண் அமைக்கப்பட்டது. இது 1961-ம் ஆண்டில் உற்பத்தியை தொடங்கியது. 1969-70-ல் 5,310 டெலிபிரிண்டர்களை உற்பத்தி செய்யும் திறனை எட்டியது. எனவே, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே இத்தொழிற்சாலையின் உற்பத்தி உயர்ந்துள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டிற்குள் 8,500 டெலிபிரிண்டர்கள் வரை உற்பத்தி செய்வதற்கேற்றவாறு இதன் உற்பத்தித்திறனைப் பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. குவைட், பூட்டான், இலங்கை, ஏமன், ஈரான் போன்ற வெளிநாடுகள் டெலிபிரிண்டர்களை ஏற்றுமதி செய்யுமாறு ஆணைகள் அனுப்பியுள்ளன.

இந்துஸ்தான் புகைப்படச் சுருள் தயாரிப்பு நிறுவனம், உதகமண்டலம்.

இத்தொழிற்சாலை 1960-ம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலதன முதலீடு சுமார் ரூ. 1,067 லட்சமாகும். தற்போது இது திரைப்படச் சுருள்கள், மருத்துவத்திற்கான எக்ஸ் கதிர் சுருள்கள், நிழற்படமெடுக்க தேவைப்படும் தாள், புகைப்படச் சுருள்கள், 35 மி. மீட்டர் நெகடிவ் படச்சுருள், திரைப்பட ஒலிக்கருவி ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்கிறது. இது சுமார் 1,900 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது. 1-4-1970 முதல் 31-3-1971 வரை இதன் உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 341 லட்சமாகும். இதன் உற்பத்தித்திறனைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் வண்ண புகைப்படச் சுருள்கள் தயாரிக்கும் பணியை மேற்கொள்வதென்று இந்நிறுவனம் திட்டமிட்டுள்ளது. இது காரியத்திற்காக அந்நிய நாட்டு உடனுழைப்புப் பெற பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டு வருகிறது.

பாரத கனரக மின் கருவிகள் நிறுவனம், திருச்சிராப்பள்ளி.

திருவரம்பூரில் உள்ள உயரழுத்தக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை பாரத கனரக மின் கருவிகள் நிறுவனத்தின் நான்கு தொழிற் பிரிவுகளில் ஒன்றாகும். நாட்டிலேயே, அனல் மின் நிலையத்திற்குத் தேவைப்படும் உயர் கொள்ளளவு கொதிகலன்களையும், தொழிற்சாலைப் பயனுக்கான

கொதிகலன்களையும் உயரழுத்த வால்வுகளையும் தயாரிக்கும் ஒரே தொழிற்சாலை இதுவேயாகும். ஒரு கொதிகலன் பிரிவிற்குத் தேவைப்படும் வேலை நிறைவுபெற்ற 40,000 டன் எடையுள்ள கருவிகளை ஆண்டுதோறும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திறனுடையது. இக்கருவிகள் 750 மெகவாட் மின் உற்பத்தித் திறனுக்கு ஈடானவையாகும். பெட்ரோலியம், உருக்கு, இரசாயனத் தொழிற்சாலைகளின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய இத் தொழிற்சாலை பெரிய அளவிலான அழுத்தக் கருவிகளை தயாரிக்கும் பணியை அண்மையில் தொடங்கியுள்ளது.

பயிற்சி நிலையம், நகரியம் உட்பட இத்தொழிற்சாலையின் மொத்த மூலதன முதலீடு இன்றைய நிலவரப்படி ரூ. 25 கோடியாகும். இது சுமார் 7,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது. இவ்வாண்டில் இதன் உற்பத்தி மதிப்பு ரூ. 28 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலை, ஜெர்மனி, போலந்து ஆகிய நாடுகளுக்கு வால்வுகளை ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. மலேசியாவில் உள்ள போர்ட் டிக்சன் மின்சக்தி நிலையத்தில் கனரகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவி அதனைச் செயல்படுத்துவதற்காக ரூ. 12 கோடி மதிப்புவாய் பொருள்களைத் தயாரித்து அனுப்புமாறு மலேசியா விடமிருந்து தேவைக் குறிப்புப் பட்டியல் ஒன்று அண்மையில் இத் தொழிற்சாலைக்குக் கிடைத்துள்ளது.

இத்தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றுக்கு இந்திய அரசு அண்மையில் இசைவு அளித்துள்ளது.

இப்பெரும் தொழிற்சாலையை சுற்றித் துணைத் தொழிற் பிரிவுகள் வளர்ந்து வருவது இத்தொழிற்சாலையின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். இத்துணைத் தொழிற் பிரிவுகள் வளர்ந்து வர கனரகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலையை முனைப்புடன் உதவி புரிந்து வந்துள்ளது. இத் துணைத் தொழிற்பேட்டையில் தற்போது 10 பிரிவுகள் இருக்கின்றன. மேலும், இத் துணைத்தொழில் திட்டத்தின்சீழ் 14 பிரிவுகளை அமைக்க உதவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தப் பிரிவுகள் அனைத்தும் கனரகக் கொதிகலன் தொழிற்சாலையின் தேவைகளை மட்டுமே ஈடு செய்யும். திருவாரம்பூரில் உள்ள துணைத் தொழிற்பேட்டைக்கு தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக்கழகம் வாயிலாக ரூ. 20 லட்சம் வரை நிதியுதவியளிக்கவும் அரசு ஏற்பாடு செய்துள்ளது.

இந்திய எண்ணெய்க் கழகத்தின் கலவை “லூப்” எண்ணெய்த் தொழிற்சாலை.

இந்நிறுவனம் 1970 ஏப்ரல் திங்களில் அமைக்கப்பட்டது. இது மணலியில் ரூ. 1.2 கோடி செலவில் நிறுவப்பட்ட மோட்டார் இரசாயன எண்ணெய்க் கலவைத் (லூப்) தொழிற்சாலையாகும். இது 1.4 லட்சம் டன் லூப் கலவை எண்ணெயை உற்பத்தி செய்யும் திறனுடையதாகும். இது சுமார் 110 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளிக்கிறது.

லூப் எண்ணெயையும் (Lube Oil) நிலக்கீல் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட பொருள்களையும் வைத்திருப்பதற்கான பீப்பாய்களைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று நிறுவப்பட்டு வருகிறது. இவ்விரிவு திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு சுமார் 50 லட்சம் ரூபாயாகும். இது விரைவில் முடிவடையுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 14]

சேலம் உருக்கு ஆலை.

சேலம் உருக்கு ஆலை தமிழ்நாட்டில் உள்ள மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள் யாவற்றிலும் மிகப்பெரியதும் தமிழ் நாடு பெருமைபடக் கூடியதும் நீண்ட காலமாக நாம் எதிர்பார்த்து வந்ததுமான ஓர் ஆலையாகும். தலைமை அமைச்சர் 1970 செப்டம்பரில் இந்த ஆலைக்கான அடிக்கல் நாட்டினார். இத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ஏறக் குறைய ரூ. 285 கோடியாக இருக்கும். சிறப்பு உருக்குகளை இது உற்பத்தி செய்யும்.

உருக்கு ஆலையை அமைப்பதற்குத் தேவைப்படும் நிலத்தைக் கையகப் படுத்தி அதனை உடனடியாக இந்திய அரசிடம் ஒப்படைக்க நடவடிக்கைகள் விரைவாக எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. மொத்தத்தில் 1964ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே 24,446 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. பின்னர், உருக்கு ஆலைக்குத் தேவைப்படாதவையாக 7,610 ஏக்கர் நிலத்தை கையகப்படுத்துதலின்றும் அரசு விடுவித்தது. 16,845 ஏக்கர் பரப்பளவு கையகப்படுத்த தொடர்ந்து அறிவிக்கப்படும். 30-8-1970-லேயே 43.38 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது. நிலம் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளில் முதல் நிலையாக, 1,473 ஏக்கர் கொண்ட பகுதி கையகப்படுத்தப்பட்டு ஒப்படைக்க வேண்டுமென இந்திய அரசு 1971 மே மாதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது. அதன்படி, 1971 ஜூலை மாதத்தில் இக்காரியத்துக்காக சிறப்புப் பணியாளர்களை அரசு நியமித் தது. நிலம் கையகப்படுத்தும் பணி விரைவில் முடிவடையுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. யாரிடமிருந்து நிலம் கையகப்படுத்தப்படுகிறதோ, அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரருக்கு இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுப்பது குறித்து முன்பணமாக ரூ. 30 லட்சத்தையும் இந்திய அரசு 1971 நவம்பரில் வழங்கியுள்ளது.

எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை, சென்னை,

இந்திய அரசின் கூட்டுத்துறைத் திட்டங்கள்.

தொழில்கள் விரைவாக வளர்ச்சி பெறுவதன் பலனாக பெட்ரோலியம் துணைப்பொருட்களுக்கான தேவை பெருகி வருகிறது. இத்தேவையினை நிறைவு செய்ய இந்திய அரசு நாடு முழுவதிலும் எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலைகளைத் தொடர்ச்சியாக அமைத்துள்ளது. அவற்றில் ஒன்று சென்னையில் நிறுவப்பட்டுள்ள எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலை யாகும். இது ஆண்டுதோறும் 2.5 மில்லியன் டன் தூய்மைப்படுத்தப் படாத எண்ணெய்த் தூய்மைப்படுத்தும் திறனுடையதாகும். இத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 43 கோடிக்கு மேலாகும். இன்றியமையாத பொருளுாகிய கந்தகம் துணைப் பொருளாக இத் தொழிற் சாலையிலிருந்து கிடைக்கும். இத் தொழிற்சாலையில் பங்கு முதலீடு செய்துள்ளவை இந்தியாவு அரசு (பங்கு மூலதனத்தில் 74 சத வீதம் 9.53 கோடி ரூபாய்), நேஷனல் ஈரானியன் எண்ணெய் நிறுவனம் (13 சத வீதம் 1.67 கோடி ரூபாய்), அமோகோ இந்தியா நிறுவனம் (13 சத வீதம் 1.67 கோடி ரூபாய்) ஆகியவையாகும். இதன் உற்பத்தி 1969 ஜூலையில் தொடங்கியது. முதலாண்டு உற்பத்தியிலேயே இத் தொழிற்சாலை அதன் நிறுவப்பட்ட திறனின் எறக்குறைய 80 சத வீத உற்பத்தியை எட்டியது. சுமார் 450 பேர்களுக்கு இது வேலை வாய்ப் பளிக்கிறது.

பாரஃபின் (Paraffin) மெழுகு தயாரிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்று இந்நிறுவனத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளது. இப்பிரிவிற்கான செலவு சுமார் ரூ. 3.06 கோடியாகும். பாரஃபின் மெழுகுக்கு நாடு முழுவதிலும் அதிகத் தேவையுள்ளது. ஆனால் தற்போது அது பற்றாக்குறையாக உள்ளது. நாடு முழுவதற்கும் தேவையாகவுள்ள பாரஃபின் மெழுகை இந்நிறுவனம் வழங்கும்.

சென்னை உரத் தொழிற்சாலை.

உரங்களுக்கான தேவை பெருகி வருவதனாலும், நாட்டில் உரத்திற்கான தேவை அதிகமிருந்தும் குறைவான அளவே உரம் வழங்கப்படுவதன் காரணமாகவும் இந்திய அரசு, இந்நாட்டில் கூட்டுத்துறையிலான உரத் தயாரிப்பு நிறுவனங்கள் இரண்டின் அமைப்பதற்கு அனுமதி வழங்குவதென்று முடிவு செய்தது. அந்நிறுவனங்களில் ஒன்று சென்னை உரத் தொழிற்சாலையாகும். இந்திய அரசும், அமெரிக்க அனைத்து நாட்டு எண்ணெய் நிறுவனத்தின் கிளையாகிய அமோகோ இந்தியானா நிறுவனமும் கூட்டாகச் சேர்ந்து இதனை 1966ஆம் ஆண்டில் நிறுவியது. நிலையான வட்டியில்லாப் பங்கு மூலதனத்தின் 51 சத வீதம் இந்திய அரசுக்கும், 49 சத வீதம் அமெரிக்க நிறுவனத்திற்கும் உரியதாகும். இத்திட்டத்திற்கான செலவு ஏறக்குறைய 65 கோடி ரூபாயாகும். இன்றைய நிலவரப்படி தென் கிழக்கு ஆசியாவிலேயே மிகப் பெரிய உரத் தொழிற்சாலையாக இத்தொழிற்சாலை கருதப்படுகிறது. இது ஆண்டொன்றுக்கு 247,500 மெட்ரிக் டன் அமோனியாவும்; 292,000 மெட்ரிக் டன் யூரியாவும், 363,000 மெட்ரிக் டன் உரக் கலவையும் உற்பத்தி செய்யும் திறனுடையது. சுமார் 850 பேர்களுக்கு இது வேலை வாய்ப்பளிக்கிறது. 1971 செப்டம்பர்-அக்டோபர் திங்களில் இத் தொழிற்சாலை வணிக ரீதியில் உற்பத்தியை தொடங்கியது.

முந்திய பத்திகளிலெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் உள்ள மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள் சிலவற்றின் வளர்ச்சி பற்றி சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசுத் துறையைச் சேர்ந்த பெரிய திட்டங்கள் ஒரு சிலவற்றின் அமைப்பு பற்றி இப்போது ஆராய்வோம்.

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம்.

1965ஆம் ஆண்டில், மாநில அரசு தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தை (TID CO) அமைத்தது. இதற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 10 கோடியாகும். சிறப்பாக மாநில அரசுத் திட்டங்கள் பற்றிக் கவனிக்கவும், கூட்டுத்துறைத் திட்டங்களை வளர்ச்சியுற் செய்யவும் வேண்டி இது அமைக்கப்பட்டது. இக்கழகம் செயல்படுத்தியுள்ள இரு பெரிய மாநில அரசுத்துறைத் திட்டங்கள் ஆலங்குளத்தில் உள்ள தமிழ் நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலையும், அரக்கோணத்திலுள்ள தொடர்வார்ப்படத் தொழிற்சாலையும் ஆகும்.

தமிழ் நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலை.

சீமைச்சுண்ணாம்பு, களிமண் ஆகியவை அடங்கிய சாதாரண சிமிட்டியை உற்பத்தி செய்ய தமிழ் நாடு சிமிட்டி நிறுவனம் 1966ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. இதன் நிறுவப்பட்ட உற்பத்தித் திறன் நூன்

1972 மார்ச் 14]

ஒன்றுக்கு 1,200 டன் சிமிட்டியாகும். இத்தொழிற்சாலை 5-2-1970-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்கியது. இரண்டாவது குளையும் 15-12-1971ஆம் நாள் தொடங்கப்பட்டது. இத்தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் சிமிட்டி தரமிக்கதெனக் கண்டறியப்பட்டதோடு இந்தியத்தர நிர்ணயத்தையும் பிரிட்டிஷ் தர நிர்ணயத்தையும் விடச் சிறந்ததாக இருக்கிறது. இத் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தியாகும் சிமிட்டியின் கீது 16-12-1971 முதல் இந்தியத் தர நிர்ணயக் குறிகளைப் பயன்படுத்த இத் தொழிற்சாலைக்கு உரிமம் கிடைத்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலையில் 1-4-1971 முதல் நாளது தேதிவரை உற்பத்தியான சிமிட்டியின் அளவு, விற்பனையான சிமிட்டியின் மதிப்பு பற்றிய விவரங்களைப் பின்வரும் விவர அட்டவணையில் காணலாம்:—

உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சிமிட்டியின் அளவையும், விற்பனையான சிமிட்டியின் மதிப்பையும் குறிப்பிடும் விவர அறிக்கை.

(1)	உற்பத்தி செய்யப்பட்ட சிமிட்டியின் அளவு (டன்களில்).		விற்கப்பட்ட சிமிட்டியின் மதிப்பு.	
	(2)	(3)	ரூ	
1971 ஏப்ரல்	22,615	21,726	50	
1971 மே	19,455	24,997	65	
1971 ஜூன்	31,000	24,572	20	
1971 ஜூலை	26,620	26,517	65	
1971 ஆகஸ்ட்	18,888	25,400	54	
1971 செப்டெம்பர்	23,673	23,157	55	
1971 அக்டோபர்	23,155	22,843	35	
1971 நவம்பர்	26,971	28,017	80	
1971 டிசம்பர்	29,000	27,446	00	
1972 ஜனவரி	30,010	25,795	95	

மேற்கண்ட அட்டவணையிலிருந்து கடந்த ஆண்டில் சிமிட்டியின் விற்பனை படிப்படியாக உயர்ந்திருப்பது தெரியவரும். 31—3—1971 இறுதியில் நம்மிடம் 57,840 மெட்ரிக் டன் பதமான செங்கற்கள் இருப்பு இருந்தது. விற்பனையை அதிகமாக்கவேண்டுமென்ற நமது விடாமுயற்சியின் காரணமாக, இந்த இருப்பு 1972 ஜனவரியில் முற்றிலும் குறைந்தது. தமிழ் நாடு, கேரள மாநிலம், மைசூர் மாநிலத்தில் தென் கன்னடா,

கோலார் தங்க வயல், பெங்களூர் மாவட்டங்களிலும் புதுச்சேரியிலும் மற்றும் கல்கத்தா அதன் சுற்றுப்புற பகுதிகளிலும் இத்தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படும் சிமிட்டி விற்பனையாகிறது. டில்லிக்கு தனியாக விற்பனை செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. சந்தையில் நிலைபெற்றுவிட்ட சிமிட்டி தயாரிப்பாளர்களுடன் போட்டியிடத் தக்க வகையில் நமது சிமிட்டியின் விற்பனையைப் பெருக்க வட்டார விற்பனை ஆய்வாளர்கள் அண்மையில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதன் பயனாக, தமிழ்நாட்டில், 1971 மார்ச்சில், 1,946 மெட்ரிக் டன்னை இருந்த விற்பனை அளவு 1971 செப்டெம்பரில் 4,500 மெட்ரிக் டன்னை உயர்ந்துள்ளது. 1971 மே திங்களில் தான் இவர்கள் கேரளத்தில் விற்பனை தொடங்கியுள்ளனர். 1971 மே திங்களில் 67 மெட்ரிக் டன்னை இருந்த விற்பனை அளவு 1971 அக்டோபரில் 1,027 மெட்ரிக் டன்னை உயர்ந்தது. இந்தச் சிமிட்டிக்கு டில்லியில் கூட நல்ல விற்பனையுள்ளது. அதன் காரணமாக 1971 மார்ச்சில் 71 மெட்ரிக் டன்னை இருந்த சிமிட்டியின் விற்பனை 1971 அக்டோபரில் 1,787 மெட்ரிக் டன்னை உயர்ந்தது. அவர்களது மொத்த விற்பனையாளர்களின் எண்ணிக்கை 1971 மார்ச்சில் 234 ஆக இருந்து இன்று வரை 425 ஆக உயர்ந்துள்ளது. மொத்த விற்பனையாளர்களின் எண்ணிக்கையை 600-க் கேனும் உயர்த்துவதே நமது குறிக்கோள்.

இத் தொழிற்சாலையின் தற்போதைய உரிமம் பெற்ற மொத்த உற்பத்தித் திறனளவு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4 லட்சம் டன்னாகும். இதை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 லட்சம் டன்னை உயர்த்த அண்மையில் உரிமம் பெறப்பட்டுள்ளது. சிமிட்டித் தயாரிப்பை ஈரத் தயாரிப்பு முறையிலிருந்து உலர்த் தயாரிப்பு முறைக்கு மாற்றுவதற்கும் அவர்கள் உரிமம் பெற்றுள்ளனர். சிமிட்டித் தொழில் நுட்பத்தில் இரண்டாவது முறையே புதுமையானதாகும். உலர் தயாரிப்பு முறையைப் புகுத்துவதன் மூலம் இத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான தண்ணீரை மிச்சப்படுத்த முடியும். இதற்கு ரூ. 5 கோடி செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த தமிழ்நாடு சிமிட்டித் தொழிற்சாலை தற்போது நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 950 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது. நாளது தேதி வரையில் இத் தொழிற்சாலையில் நாம் ரூபாய் 6.77 கோடி முதலீடு செய்துள்ளோம். இத் தொழிற்சாலை இக்கட்டான ஒரு நிலையிலிருந்து மீண்டு, இவ்வாண்டு முதல் ஆதாயம் தரும் நிலையை அடையும் என்று இதன் ஆதாய-விரயக் கணக்கிலிருந்து தெரிகிறது. இது பெருமைப்படத் தக்க ஒன்றாகும். 1971-72-ல் ரூபாய் 49 லட்சம் மொத்த ஆதாயமும், ரூபாய் 2 லட்சம் நிகர ஆதாயமும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலை, அரக்கோணம்.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற மற்றும் ஒரு தொழிற்சாலை, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், அரக்கோணத்திற்கு அருகில் உள்ள தொடர் வார்ப்படத் தொழிற்சாலை ஆகும். இத் தொழிற்சாலையின் உரிமம் பெற்ற உற்பத்தித் திறனளவு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு லட்சம் டன் உருக்குப் பாளங்களாகும். தொடக்கத்தில், இத் தொழிற்சாலை ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 டன் உருக்குப் பாளங்கள் உற்பத்தி செய்யும் திறனைக் கொண்டது. இத் தொழிற்சாலைக்

1972 மார்ச் 14]

கான முக்கிய மூலப்பொருள் மெல்லிய உருக்குத் துண்டுகளாகும். இத் தொழிற்சாலை தொடர்பான கட்டிடப் பணிகள் யாவும் முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. மின் சாதனங்கள் நிறுவும் பணியும் முடிந்துவிட்டது. உலை செயல்படத் தொடங்கியதுடன் அல்லாமல் அதன் செயல் முறை மன நிறைவளிக்கத் தக்க வகையிலும் அமைந்துள்ளது. தொடர் வார்ப்பு உருக்குப் பாளங்கள் தயாரிக்கும் இயந்திரம் விரைவில் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதற்கிடையில் இத்தொழிற்சாலையில் உருக்குப் பலகைகள் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நாளது வரையில் இத்தொழிற் சாலைக்கு ரூ. 540 லட்சம் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலை ரஷ்யாவின் தொழில் நுட்ப உதனுழைப்புடன் நிறுவப்பட்டு வருகிறது என்பது நன்கு தெரிந்ததே.

விசைச் செங்கல் சூளை.

விசைச் செங்கல் சூளை, தமிழ்நாட்டின் மற்றொரு பெரிய அரசுத் துறைத் திட்டமாகும். இது புவிருந்தவல்லிக்கு அண்மையில் திருமழிசையில் 1968-ல் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இச் செங்கல் சூளை தற்போது தொழில் வணிக இயக்குநர் அலுவலகத்தால் நடத்தப்படுகிறது. இச்சூளை யூகோஸ் லேவிய நாட்டின் உதனுழைப்புடன் அமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலதன முதலீடு சுமார் ரூ. 71 லட்சமாகும். இச் சூளையின் ஆண்டுவாரியான உற்பத்தியும் விற்பனையும் பின்வருமாறு :—

தொடர் எண்.	ஆண்டு.	அளவு. ரூ.	மதிப்பு. ரூ.	விற்பனை. ரூ.
1	1968-69	62,91,000	6,88,085.70	7,73,830.65
2	1969-70	71,43,000	6,10,478.48	6,66,058.45
3	1970-71	91,74,000	8,49,765.30	8,57,267.04
4	1971-72 1971 செப்டெம்பர் வரை ஆறு திங்கள்).	59,42,740	5,86,405.33	5,67,884.15

இச் சூளையின் உற்பத்தியும் விற்பனையும் கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்திருப்பது மேற்சொன்னவற்றிலிருந்து தெரிகிறது. இச்சூளையின் உற்பத்திக் குறிக்கோள் அளவு நாளொன்றுக்கு 66,000 செங்கற்களாகும். இன்றுள்ளவாறு, இப்பிரிவு அதன் உற்பத்தித் திறனளவில் 60 சத வீதத்தை எட்டியுள்ளது. தரமான செங்கற்களின் அளவுடன் மெட்ரிக் அளவிலான செங்கற்களையும், துளையிடப்பட்ட செங்கற்களையும், இப்பிரிவு உற்பத்தி செய்கிறது. கல்பாக்கத்திலுள்ள அணுசக்தி நிலையத்திற்கு மேற்கூரை ஓடுகள் அதிக அளவில் வழங்குகிறது. இதே வகை ஓடுகளை ஆந்திரப் பிரதேசம் ஸ்ரீஹரிகோட்டாவில் உள்ள அணுசக்தி குழுவின் திட்டத்திற்கு அனுப்புவதற்கான அதிக அளவிலான தேவைக் குறிப்பை இப்பிரிவு பெற்றிருக்கிறது. தமிழ் நாடு குடிசை மாற்று வாரியம், வீட்டு வசதி

[1972 மார்ச் 14]

வாரியம் ஆகியவற்றின் தேவையின் பெரும் பகுதியையும் இப்பிரிவு நிறைவு செய்கிறது. 30—9—1971 அன்றுள்ளவாறு, இப்பிரிவு ரூ. 2.5 லட்சம் மதிப்புள்ள செங்கற்களை உற்பத்தி செய்து அனுப்புவதற்கான ஆணைகளைப் பெற்றுள்ளது. இப்பிரிவில் சுமார் 150 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகின்றனர்.

விசைச் செங்கற் குளை ஒன்றை அமைப்பதற்கான இதே போன்ற திட்டம் ஒன்று வீட்டு வசதி வாரியத்தினால் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது தற்போது தொழில்-வணிக இயக்குநரால் செயல்படுத்துவதற்காக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இச்சுளை செக்கோஸ்லாவாகியா நாட்டின் உதவியுடன் அமைக்கப்படும். இயந்திரத்தின் ஒரு பகுதி முன்னரே வந்து விட்டது. இச்சுளையை அமைப்பதற்கு சுமார் ரூ. 79 இலட்சம் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நைலான் துணி நெட்டிழை நூல் உற்பத்தி செய்யும் ஆலை.

மதுரை மாவட்டத்தில் அமைக்கப்படவிருக்கும் நைலான் துணி நெட்டிழை நூல் உற்பத்தி செய்யும் ஆலை நமது மதிப்பை உயர்த்தும் மற்றொரு அரசுத் துறைத் திட்டமாகும். இப்பிரிவை அமைப்பதற்கான அனுமதிக் கடிதத்தை தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 29—12—1971 நாளன்றுதான் பெற்றது. ஆண்டொன்றுக்கு 2,100 டன் நைலான் துணி நெட்டிழை நூலை இந்த ஆலை உற்பத்தி செய்யும். இந்த ஆலையின் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூபாய் 10 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலையை பொதுத் துறையிலேயே அமைக்கக் கருதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆலையை அமைப்பதற்குரிய அனுமதிக் கடிதத்தை விரைவில் செயல்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஸ்தர்ன் பெட்ரோ-கெமிக்கல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட் (S.P.I.C.).

மாநில அரசினால் நடத்தப்படுகின்ற அரசுத் துறை தொழில்கள் பற்றி முந்திய பத்திகளில், கூறப்பட்டது. இப்பொழுது இந்த மாநில அரசினால் மேம்படுத்தப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்ற கூட்டுத் துறைத் திட்டங்கள் பற்றி சுருக்கமாக ஆய்வோம். கூட்டுத்துறைக் கொள்கைக்கு இம்மாநிலத்தில் தான் நல்ல நம்பிக்கையும் நடைமுறையில் ஆதரவும் உள்ளது. தமிழ் நாடு கொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திடமே கூட்டுத்துறைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகையதொரு கூட்டு முயற்சியே தூத்துக்குடியில் நிறுவப்பட்டுள்ள உரத்தொழிற்சாலையாகும். இந்த உரத்தொழிற்சாலைக்கு சுமார் ரூபாய் 71 கோடி செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலை, 1,100 டன் அம்மோனியா, 1,600 டன் யூரியா, 600 டன் DAP / NPK 470 டன் கந்தக அமிலம், 165 டன் பாஸ்போரிக் அமிலம் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும். இதன் பங்கு மூலதனம் ரூபாய் 19 கோடி, கடன்

1972 மார்ச் 14]

மூலதனம் ரூபாய் 47.40 கோடி. இந்தக் கம்பெனியின் பங்கு மூலதனத்தில் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் ரூபாய் 5 கோடி முதலீடு செய்யும். தற்போதைய உற்பத்தி அட்டவணியின்படி இத்தொழிற்சாலை 1974-ல் செயல்படத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்திட்டம், மாநில அரசு, நிதி அளிக்கும் நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் விரைவான முழு ஒத்துழைப்புடன் விரைவாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

உவர்க்காரத் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 66,000 டன் உவர்க்காரமும், 66,000 டன் அமோனியம் குளோரைடும் தயாரிக்க 18-1-1971 அன்று தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு ஓர் அனுமதிக் கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக தூத்துக்குடி அல்கலி கெமிகல்ஸ் லிமிடெட் என்ற பெயரில் தனிக் கம்பெனி ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தத் திட்டம் மேற்சொன்ன உரத் தொழிற்சாலையைச் செயற்படுத்துகின்ற ஸ்தர்ன் பெட்ரோ-கெமிகல்ஸ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்டின் உடனுழைப்புடன் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் நிறைவேற்றப்படும். இவ்விதமான இணைப்பினால் உரத் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படுகின்ற அம்மோனியாவை உவர்க்காரம் அம்மோனியம் குளோரைடு தொழிற்சாலையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இத்தொழிற்சாலையின் மதிப்பிட்டுச் செலவு ரூபாய் 10 கோடியாகும். இதில் நிலையான வட்டியில்லா மூலதனம் (Equity Capital) சுமார் ரூபாய் 3 கோடியாகும். உரத்தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்படும் அம்மோனியா பின்னர் தான் கிடைக்குமாதலால் இத்தொழிற்சாலை 1975-ல் உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மோட்டார்வண்டி டயர்கள், டியூபுகள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை.

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் நிறைவேற்றவேண்டிய மற்றுமொரு கூட்டுத்துறைத் திட்டம் டயர்கள், டியூபுகள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலையாகும். தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் 12-12-1970 அன்று இதற்கான அனுமதிக் கடிதத்தைப் பெற்றது. இத்திட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்ற தமிழ் நாடு இரப்பர் லிமிடெட் என்ற பெயரில் தனியான கம்பெனி ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கு ரூபாய் 5.5 கோடி செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதில் நிலையான வட்டியில்லா மூலதனம் ரூபாய் 2 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலையை இராமநாதபுரம் மாவட்டம் காரையூர் கிராமத்தில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 4 லட்சம் காலன் தண்ணீர் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அனைத்து நாடுகளின் தொழில் நுட்ப உடனுழைப்பைப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்திய அரசின் இசைவு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சிகரெட் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4,500 மில்லியன் சிகரெட்டுகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கு தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு இந்திய அரசு 22-4-1971 அன்று அனுமதிக் கடிதம் வழங்கியுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையின் தோராயமான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 8 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலையைத் தருமபுரி மாவட்டத்தில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மாநிலத்திலேயே இந்த மாவட்டத்தில்தான், சிகரெட் உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப்பொருளாகிய வெர்ஜீனியா புகையிலை பயிரிடுவதற்கான சிறந்த மண் வளம் உள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்துடன் உடனுழைப்பதற்காக நமது நாட்டிலுள்ள பெயர் பெற்ற சிகரெட் தயாரிப்பாளர்கள் சிலருடனும், பெரும் தொழிலதிபர் ஒருவரும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

குரோமைட் மாவுத் தொழிற்சாலை.

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு 6-4-1971 அன்று 3,300 டன் குரோமைட் மாவு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்காக ஓர் அனுமதிக் கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மூலப் பொருள், தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளில் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத் தொழிற்சாலையின் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 90 லட்சமாகும். இத்திட்டத்தை விரைவாக நிறைவேற்றும் பொருட்டு கூட்டுத் துறையில் தமிழ் நாடு குரோமியம் அண்டு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட் என்னும் பெயரில் தனி நிறுவனம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தோல் தொழில் பற்றிய அனுபவமுடைய தொழிலதிபர் ஒருவர் இத்திட்டத்தின் கூட்டுத் துறைப் பங்காளியாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்.

பொட்டாசியம் குளோரைட் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,825 டன் பொட்டாசியம் குளோரைட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ, 26-6-1971 நாளிட்ட அனுமதிக் கடிதம் ஒன்று தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு அண்மையில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையின் மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 70 லட்சமாகும். பொட்டாசியம் குளோரைட், தீப்பெட்டித் தொழிலுக்கான மூலப் பொருளாகும். எனவே, இத்தொழிற்சாலையை மதுரை மாவட்டம், மேலூரில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக பாண்டியன் எலெக்ட்ரோ-கெமிகல் லிமிடெட் என்னும் பெயரில் தனியான கம்பெனி ஒன்று பதிவு செய்யப்படுகிறது. இத்திட்டமும் கூட்டுறவுத் துறையிலேயே இருக்கும்.

போராக்ஸ்-போரிக் அமிலம்.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15,000 டன் போராக்ஸ், 3,000 டன் போரிக் அமிலம் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்காக 5-10-1971 அன்று தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு ஓர் அனுமதிக் கடிதம் வழங்கப்பட்டது. இத்திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுச்

1972 மார்ச் 14]

செலவு சுமார் ரூ. 85 லட்சமாகும். இத்தொழிற்சாலையும் தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்தினால் கூட்டுத் துறையில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தை கூட்டுத்துறையில் நிறைவேற்றுவதற்காக “போராக்ஸ் இந்தியா லிமிடெட்” என்னும் பெயரில் தனியான கம்பெனி ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

கால்சியம் கார்பைடு தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 15,000 டன் கால்சியம் கார்பைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அமைப்பதற்கான அனுமதிக் கடிதம் 5-11-1971 அன்று தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையின் மூலதனச் செலவு ரூ. 2.25 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலையை கூட்டுத்துறையில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஸ்டியரிங் சியர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 50,000 ஸ்டியரிங் சியர்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்காக 20-12-1971 அன்று அனுமதிக் கடிதம் பெற்றுள்ளது. இத் திட்டத் திற்கான மூலதனச் செலவு ரூ. 90 இலட்சம் ஆகும். இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக தொழில் முனைவர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சோடியம் ஹைடிரோ சல்பேட்.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,300 டன் சோடியம் ஹைடிரோ சல்பேட் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கான அனுமதிக் கடிதம் ஒன்று 23-4-1970 அன்று தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு கிடைத்துள்ளது. இத்தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்காக “தமிழ்நாடு கெமிக்கல் புராடக்ட்ஸ் லிமிடெட்” என்னும் பெயரில் தனியாக ஒரு கம்பெனி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலைக்கு ரூ. 250 லட்சம் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், காரைக்குடிக்கு அருகே கழனிவாசல் கிராமத்தில் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக ஒப்பானிய நிறுவனம் ஒன்றிடமிருந்து தொழில் நுட்ப உதவி பெறப்படும்.

நுட்ப அளவைக் கருவிகள் (Precision Measuring Instruments.)

தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு நுட்ப அளவைக் கருவிகள் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு 24-1-1972 அன்று ஓர் அனுமதிக் கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கான மூலதன மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 97.5 லட்சமாகும். கூட்டுத்துறையில் இத்தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் பெரிய பொறியியல் வல்லுநர்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறது.

[1972 மார்ச் 14]

அலுமினியம் ப்ளோரைடு (Aluminium Flouride).

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3,000 டன் அலுமினியம் ப்ளோரைடு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்காக 3-2-1972 அன்று ஓர் அனுமதிக் கடிதம் வழங்கப் பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 280 லட்சம் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத்தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் அமைக்கப்படும். இத்தொழிற்சாலையை கூட்டுத் துறையில் நிறுவ பொருத்தமான தொழில் முனைவர்களைத் தெரிந்தெடுப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சிகரெட் மேல் இழைத்தாள், பிற சிறப்புத்தாள் தொழிற்சாலை.

ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 6,000 டன் சிகரெட் மேல் இழைத் தாள்களையும் பிற சிறப்புத் தாள்களையும் தயாரிப்பதற்கான தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவ தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகத்திற்கு 21-12-1971 அன்று ஓர் அனுமதிக் கடிதம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தொழிற்சாலைக் கான மதிப்பீட்டுச் செலவு சுமார் ரூ. 8 கோடியாகும். இத்தொழிற்சாலை கூட்டுத் துறையில் நிறுவப்படும். இத்திட்டத்தைக் கூட்டுத் துறையில் நிறைவேற்றுவதற்கும் பொருத்தமான உடலுழைப்பாளரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

இசைவுக் கடிதங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், கீழ்க்கண்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதிக் கடிதம் கோரி இந்திய அரசுக்கு விண்ணப்பித்துள்ளது:—

- (1) மென் இரும்புத் தொழிற்சாலை (Sponge Iron Project.)
- (2) விளிம்பற்ற உருக்குக் குழாய்த் துட்டம் (Seamless Steel Tubes Project.)
- (3) மணலியில், பெட்ரோ-கெமிகல்ஸ் தொழிற்சாலை.
- (4) இரு அச்ச அமைப்புள்ள பாலிஸ்டீரின் படச்சுருள் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை (Biaxially Polystyrene Films Project.)
- (5) பாலிஸ்டர் நெட்டிழை நூல் தொழிற்சாலை.
- (6) பாலிஸ்டர் படச்சுருள் தொழிற்சாலை.
- (7) ஒளி முறிவை ஏற்படுத்தும் பொருள்கள் தொழிற்சாலை.
- (8) டிசல் விசை மரக்கலப் பொறித் தொழிற்சாலை.
- (9) ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சுற்றுக்கள், குறைந்த வெப்ப நிலையிலும் மின்கடத்தாப் பொருள் தொழிற்சாலை.
- (10) டெலிவிஷன் ரிசீவர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை.
- (11) பால் பேரிங்குகள்.

1972 மார்ச் 14]

இத்தொழிற்சாலைகள் அனைத்திற்கும் அனுமதிக்கடிதங்கள் பெறுவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை கிடைத்தவுடன் அவற்றில் பெரும்பாலான தொழிற்சாலைகளை கூட்டுத் துறையில் நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

நாப்தா உற்பத்தித் தொழிற்சாலை, மணலி.

இந்தப் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் அனைவராலும் எதிர்பார்க்கப்படுவது பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிற்சாலையாகும். இதற்கு சுமார் ரூ. 90 கோடி முதலீடு செய்யவேண்டும். இத் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டால் தமிழ்நாட்டின் தொழில்வள நிலையில் பெரியதொரு முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. தென் இந்தியா முழுவதும் உண்மையிலேயே பெட்ரோ-கெமிக்கல் புரட்சி ஏற்படும். ரூ. 90 கோடி செலவிலான நாப்தா உற்பத்தித் தொழிற்சாலை 20,000 டன் புட்டாடின் (Butadine), 90,000 டன் காசோலின் (Gusolene), 154,000 டன் எத்திலின் (Ethylene), 60,000 டன் புரோபைலின் (Prophylene), 142,000 பாலித்தின் 40,000 டன் பாலி புரோப் பைலின் (Poly Prophylene) ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும். இந்த அடிப்படைப் மூலப் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும்பொழுது, பல்வேறு துணைப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய வழி ஏற்படும். இதனால் இம் மாநிலத்தில் தொழில் முதலீடு பெருகும். இத்தொழிற்சாலைக்கு கூடிய விரைவில் அனுமதி வழங்குமாறு நாம் மீண்டும் மீண்டும் இந்திய அரசை வலியுறுத்தியுள்ளோம். ஆனால், இத் தொழிற்சாலைக்கு சுமார் 10 கோடி மதிப்புள்ள நாப்தாவும் பிற மூலப் பொருள்களும் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டியதிருக்குமாகையால், இத் தொழிற்சாலைக்கு அனுமதி வழங்க மத்திய அரசு தயங்குகிறது. இத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கு முதலில் அன்னியச் செலாவணி செலவு ரூ. 10 கோடி ஆனாலும், இந்த பெட்ரோ கெமிக்கல் தொழிற்சாலையில் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருள்களை அண்டை நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் வாயிலாக இறுதியில் அன்னியச் செலாவணி பெறலாம் என்பதை அரசு எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. இதைத் தவிர வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குப் பதி செய்வதைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும் அன்னியச் செலாவணிச் சேமிப்பு ஏற்படும். நாப்தா உற்பத்தித் தொழிற்சாலையை அமைப்பதன் மூலம் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் கிடைக்கக்கூடிய அன்னியச் செலாவணியைக் கணக்கிட்டால், இத்திட்டத்தின் வாயிலாக சுமார் ரூ. 16 கோடி அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, இத் தொழிற்சாலைக்கு விரைவில் அனுமதி வழங்குமாறு மத்திய அரசை இவ்வரசு வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இதுவரை எந்தவிதப் பலனும் இல்லை.

தனியார் துறை வளர்ச்சி.

முக்கியமான அரசுத் துறைகளின் திட்டங்கள் பற்றியும் அவற்றின் சாதனைகள் பற்றியும் இதுவரை விரிவாகப் பார்த்தோம். இப்பொழுது தமிழ்நாட்டில் உள்ள தனியார் துறைகளின் பெரும் சாதனைகளில் சிலவற்றைக் காண்போம். அரசின் சாதனைகள் பற்றிய ஓர் ஆய்வுரை சட்ட

[1972 மார்ச் 14]

மன்ற பேரவையின் முன் வைக்கப்படுகையில் தனியார் துறையின் சாதனைகள் அதில் எப்படி இடம் பெற முடியும் என்ற வினா எழலாம். நிலம் வழங்கல், பிற வசதிகள் செய்து கொடுத்தல் மற்றும் ஊக்கமளித்தல் மூலமாகத் தமிழ்நாட்டின் தொழில்களுக்கும் பெரும் முதலீடுகளைப் பெற்றுத் தருவதில் அரசு நேரடிப் பொறுப்பேற்றுள்ளமையால் இத்தகைய தனியார் துறைப் பிரிவுகள் சில இவ்வாண்டில் வளர்ச்சியடைந்திருப்பதில் மாநில அரசு பெருமை அடையலாம்.

கார்பன் பிளாக் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை.

இத்தகைய முயற்சிகளில் மிகப் பெரியது சுமானில் நிறுவனம் “கார்பன் பிளாக்” (Carbon Black) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவிருப்பதாகும். மோட்டார் டயர்கள், மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய இரப்பர் பொருள்கள் ஆகியவற்றின் உற்பத்தியில் “கார்பன் பிளாக்” ஒரு முக்கிய மூலப் பொருளாகும். சாலைப் போக்குவரத்து மற்றும் மோட்டார் வண்டிகளின் எண்ணிக்கையில் உயர்வு ஆகியவை காரணமாக இப் பொருளுக்கு மிகுந்த தேவை இருக்கும். யுனெடெட் கார்பன், பிலிப்ஸ் ஆகிய இரண்டு தொழிற்சாலைகளே தற்போது இந்தியாவில் கார்பன் பிளாக் உற்பத்தி செய்கின்றன. அவற்றின் நிறுவிய திறன் 90 மில்லியன் பவுண்டுகள். ஆனால், நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியில் கார்பனின் ஆண்டுத் தேவை 120 மில்லியன் பவுண்டாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 30 மில்லியன் பவுண்டு பற்றாக்குறை ஏற்படும். இந்தப் பற்றாக்குறை மணலியில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள தொழிற்சாலையினால் நிறைவு செய்யப்படும். இத் தொழிற்சாலைக்கு சுமார் ரூ. 275 லட்சம் செலவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் தொழிற்சாலை 1972 இறுதியில் உற்பத்தி செய்யத் தொடங்கும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நாக்பால்—அம்பாடி தொழிற்சாலை.

தனியார் துறையின்கீழ் வருகின்ற மற்றுமொரு பெரிய பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிற்சாலை திருவாளர்கள் நாக்பால் அம்பாடிஸ் தொழிற்சாலையாகும். இத் தொழிற்சாலை டிரான்ஸ்பார்மர் எண்ணெயும் சிறப்பு எண்ணெயும் தயாரிக்கும். இத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களை சென்னை எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து பெற வேண்டியிருப்பதால் இது மணலி, சென்னை எண்ணெய் தூய்மைத் தொழிற்சாலைக்கு அடுத்ததாக அமைந்துள்ளது. இத் தொழிற்சாலைக்கான மதிப்பீட்டுச் செலவு ரூ. 5.5 கோடியாகும். இங்கு 15,000 டன் டிரான்ஸ் பார்மர் எண்ணெய், பயிர்களுக்குத் தெளிக்கும் எண்ணெய் வகைகள் (Agricultural spray oil), வெண்மைக் கனிப்பொருள் எண்ணெய் (White mineral oil), சிறப்பு எண்ணெய் வகைகள் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் திட்டமுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை 1973-ல் முழு உற்பத்தியைத் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1972 மார்ச் 14]

நைலான் டயர் நூல் தயாரிப்புத் தொழிற்சாலை.

D. C. M. தொகுதியைச் சேர்ந்த நைலான் டயர் நூல் தயாரிப்புப் பிரிவு ஒன்றும் தனியார் துறையில் தோன்றியுள்ளது. இத் தொழிற்சாலை D. C. M. தொகுதியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீராம் பைபெர்ஸ் லிமிடெட்டினால் அமைக்கப்படவிருக்கிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 4,500 டன் நைலான் டயர் நூல் தயாரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் தொழிற்சாலைக்கான காப்ரோலக்டம் (Caprolactum) என்கிற முக்கிய மூலப்பொருள் குஜராத், கோயாலி எண்ணெய்த் தூய்மைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும். வெகு விரைவிலேயே இந்த மூலப்பொருள் மணலி பெட்ரோ-கெமிக்கல் தொழிற்சாலைகளிலேயே கிடைக்கும்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தனியார் துறையைச் சேர்ந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளுக்கும், மாநில அரசு, அவற்றிற்கு மணலியில் 350.97 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்திக் கொடுத்து அவற்றிற்குத் தேவையான மின்சக்தி, நீர் ஆகியவற்றை வழங்குவதிலும் உதவி புரிந்தது. எனவே, தனியார் துறையைச் சேர்ந்த இந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளும், அரசு உதவியினால் பெரிதும் முன்னேற்ற மடைந்தன என்று கூறுவது சாலவும் பொருந்தும்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1973 மார்ச் 14]

இணைப்பு I.

1970-71 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டுத் துறைமுகங்களில் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அயல் நாட்டுப் பொருள்களின் மதிப்பு.

தொடர் எண். நாட்டின் பெயர். மதிப்பு.

(1)	(2)	(3)
		(ரூ. இலட்சத்தில்.)
1	அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்	65,06.47
2	பிரிட்டன்	19,63.86
3	ஈரான்	15,16.02
4	ஜெர்மனி (சுட்டாட்சிக் குடியரசு) ..	14,68.20
5	கனடா	14,03.96
6	ஜப்பான்	10,44.71
7	ரஷ்யா	7,61.26
8	இத்தாலி	3,89.78
9	ஜெர்மனி (ஜனநாயகக் குடியரசு) ..	3,08.23
10	போலந்து	2,90.37
11	நெதர்லாந்து	2,64.89
12	ஸ்விட்ஜர்லாந்து	2,53.82
13	செக்கோஸ்லாவகியா	2,44.22
14	பிரான்சு	2,42.40
15	ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு	2,19.89
16	பல்கேரியா	2,00.35
17	ஆஸ்திரேலியா	1,74.84
18	பெல்ஜியம்	1,39.77
19	ருமேனியா	1,15.96
20	ஹங்கேரி	1,05.01
21	ஸ்விட்டன்	96.90
22	தங்கனிகா	79.79
23	யூகோஸ்லாவியா	71.39
24	சிங்கப்பூர்	59.26
25	மலேசியா	40.81
26	இலங்கை	5.92
27	பர்மா	0.01
	எனைய நாடுகள்	1,052.16

மொத்தம் ..

1,90,20.25

1972 மார்ச் 14]

இணைப்பு II.

1970-71 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டுத் துறைமுகங்களிலிருந்து அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களின் மதிப்பு.

தொடர் எண்.	நாட்டின் பெயர்.	மதிப்பு.
(1)	(2)	(3)
	(ரூ. இலட்சத்தில்.)	
1	பிரிட்டன்	24,45.87
2	இலங்கை	11,91.16
3	ஜப்பான்	18,96.46
4	ரஷ்யா	18,73.00
5	யூகோஸ்லாவியா	9,22.60
6	ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள்	6,64.86
7	பிரான்சு	4,01.20
8	இத்தாலி	3,85.77
9	ஜெர்மனி (கூட்டாட்சிக் குடியரசு)	3,77.26
10	சிங்கப்பூர்	3,77.05
11	செக்கோஸ்லாவாகியா	3,25.96
12	ஜெர்மனி (ஐனநாயகக் குடியரசு)	3,18.67
13	மலேசியா	2,81.31
14	ஐக்கிய அரபுக் குடியரசு	2,78.08
15	பெஸ்ஜியம்	1,85.64
16	நெதர்லாந்து	1,82.97
17	ஆஸ்திரேலியா	1,04.75
18	நைஜீரியா	96.64
19	சியரா லியோன்	68.91
20	நியூஜிலாந்து	55.73
21	பிஜித் தீவுகள்	16.36
22	தெற்கு ஏமன் மக்கள் குடியரசு	5.39
	ஏனைய நாடுகள்	16,13.58
	மொத்தம் ..	1,40,69.02

இணைப்பு III.

1966-67 முதல் 1970-71 வரை தமிழ்நாடு மாநிலத் துறைமுகத்திலிருந்தும்/துறைமுகத்திற்குள்ளும் (துறைமுக வாரியாக) நடந்த வெளிநாட்டு வாணிகத்தின் அளவு—மதிப்பு ரூபாயில்.

துறைமுகத்தின் பெயர்.	1966-67		1967-68		1968-69		1969-70		1970-71*		
	இறக்கு ஏற்றுமதி.		இறக்கு ஏற்றுமதி.		இறக்கு ஏற்றுமதி.		இறக்கு ஏற்றுமதி.		இறக்கு ஏற்றுமதி.		
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)
	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.	ரூ.
சென்னை	27,341	9,422	31,481	10,455	28,344	12,562	23,613	15,969	17,398	11,215	
கடலூர்	322	170	191	60	356	79	271	49	..	106	
நாகப்பட்டினம்	4	111	180	105	845	114	188	108	213	77	
தோப்புத்துறை	..	..	..	..	..	..	12	..	..	..	
அதிராமப்பட்டினம்	..	..	..	..	..	..	..	0-06	..	..	
பாம்பன்	..	156	..	..	..	..	0-01	..	..	0-08	
தனுஷ்கோடி	..	..	246	..	..	..	..	..	..	..	
கூத்துக்குடி	1,064	1,636	1,644	1,568	1,230	1,747	1,178	2,139	934	1,150	
பறங்கிமலை (விமான நிலையம்)	302	490	406	801	1,224	1,142	603	1,002	475	643	
திருச்சிராப்பள்ளி (விமான நிலையம்).	..	24	..	5-78	..	0-20	..	0-28	..	2-80	

* இப்புள்ளி விவரங்கள் 1970 ஏப்ரல் முதல் 1971 ஜனவரி வரையிலான ஏற்றுமதிக்குத் தொடர்புடையனவாகும்.

இப்புள்ளி விவரங்கள் 1970 ஏப்ரல் முதல் 1970 டிசம்பர் வரையிலான இறக்குமதிக்குத் தொடர்புடையனவாகும்.